

ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅੱਦੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਜੇ.)

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.
ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ
ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1802 .
18 ਅਗਸਤ, 1989

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908) S. 79 — ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ — ਕੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 79, ਸੀਪੀਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੫)।

115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਸਚਦੇਵਾ, ਪੀਸੀਐਸ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮਾਨਸਾ ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1988 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ U/o 9, ਨਿਯਮ 7 ਸੀਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ। ਬਿਨੈਕਾਰ

ਦਾਅਵਾ : ਫਾਰਮਾ ਪੋਪਰੀਜ਼ ਲਈ ਸੂਟ।

ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ U/o 9, ਨਿਯਮ 7 CPC

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ: ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਨਿਲ ਮਲਹੋਤਰਾ ।

ਰਾਕੇਸ਼ ਗਰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਫਿਰ ਮੁਦਈ»(ਜਵਾਬਦਾਰ) ਨੇ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਾਰਮ 3 ਪੌਪ ਲਈ 1 ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ 10 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ 18 ਨਵੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1990)2

ਕੇਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਮਲਾ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੇਰਵੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਨਵੰਬਰ ਆਈ.ਐਸ., 1986 ਦੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਧਿਰੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਤਲਬ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੈਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 79, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, - 12 ਮਈ, 1988 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 5, ਰੂਲ 2, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੰਮਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ।

(3) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 80, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਅਰਜ਼ੀ 14 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਹੁੰਚ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। 10 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਦੇ ਸੰਮਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, 18 ਨਵੰਬਰ, 1986 ਦਾ ਪੱਤਰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 79, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੰਨਿਆ, ਸੂਟ

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੁਖੀ ਬਨਾਮ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਸਟਮ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ
(ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.)

ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(6) ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 7, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 200 ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ.

(7) ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 12 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ

ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਨਵਰੀ, 1986 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਦਾਸਤੀ ਸੰਮਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਨਿਯਮ 7-ਏ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ: ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੁਖੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਸਟਮ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ। 1989 ਦਾ 2325 ਨੰ.

ਅਕਤੂਬਰ। 3, 1989.

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ S. 200 (a) 202, 482- -ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985— ਕਸਟਮ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ- ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ -ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ.